

Călătoriile constituie mijloace deconectante de la rutina zilnică atunci când stresul pune stăpânire pe viața noastră, când simțim că nu mai putem face față provocărilor de zi cu zi, atât profesionale și personale. Acesta este momentul când avem nevoie de o pauză, să ne oprim puțin din acest ritm alert al cotidianului, să tragem adânc aer în piept și să căutăm o destinație de călătorie. Am înțeles și eu acest lucru în urmă cu câțiva ani și de atunci am prins gustul călătoriilor. Acum, când îmi doresc să ajung într-o destinație, sunt de neoprit. Așa s-a întâmplat și cu excursia mea recentă în Tiraspol, în care am ales să merg cu una din agențiile mele preferate. În ciuda îngrijorărilor nejustificate ale amicilor mei s-a dovedit a fi o alegere excelentă, din absolut toate punctele de vedere, o experiență inedită, intensă și unică, acest program având caracter de premieră.

Ne-am bucurat de ospitalitatea gazdelor noastre de la stânga Nistrului, am savurat gustul preparatelor tradiționale autentice și am trăit atmosfera atât de specială din acest colț de lume al locuitorilor vorbitori de limbă rusă care, grație eforturilor autorităților locale, a devenit un brand de turism într-un timp relativ scurt.

Ziua 1

Entuziasmată, ca de fiecare dată când iau drumul călătoriilor, cu pașaportul la purtător, m-am trezit cu noaptea în cap pentru a nu întârzia la punctul de întâlnire de unde urma să ne îmbarcăm în autocar. Am pornit la ora stabilită și după aproximativ doisprezece ore de mers cu autocarul și tot ce a presupus parcurgerea traseului nostru rutier (pauze tehnice, control vamal la Vama Giurgiulești), am ajuns la primul nostru obiectiv din itinerar - Cetatea Bender (Cetatea Tighina).

După ce am achitat 5 euro biletul de intrare, am început să explorăm cetatea, spațiile muzeale din incintă și curtea exterioară, iar în fiecare dintre acestea parcă nu ne puteam opri din a immortaliza momentul. Nimic nu mi-a atras atenția mai mult, impresionându-mă peste măsură, decât camera de tortură aflată la subsolul cetății. Aici erau expuse diverse obiecte de tortură utilizate în acea perioadă a Evului Mediu, iar deasupra lor erau ilustrate și explicate, în amănunt, tehnicile de tortură. Am simțit un fior rece prin tot corpul, fără ca măcar să stăruie în a-mi imagina vreo scenă din aceste orori crâncene și am mulțumit în gând providenței că astfel de practici nu mai există în zilele

noastre.

Cetatea se află într-un frumos parc ce oferă o minunată promenadă cu o priveliște de vis a curgerii râului Nistru, iar în apropiere un complex de cazare, o terasă și locuri de joacă pentru copii, un loc minunat unde poți să petreci clipe memorabile. La ieșire ne-am oprit să schimbăm bani (din euro în ruble) la exchange, deoarece plata serviciilor în Tiraspol se efectuează doar în moneda locală, foarte puțini comercianți acceptând plata în euro. Ne-am îmbarcat din nou, de data aceasta pentru a ajunge la Hotel Park amplasat în centrul Tiraspolului, unde avea să ne cazăm pentru două nopți.

Deși construit recent, modern și cu o capacitate mare, hotelul nu avea prea mulți turiști. Am numărat doar trei autoturisme în parcare, semn că lumea este încă reticentă în a face un popas pe aceste locuri. Ne-am despachetat bagajele, apoi am pornit, la pas, în căutarea unui loc pentru a servi cina, luând totodată primul contact cu pulsul localității. La recomandarea unei turiste ne-am oprit la Restaurantul Înapoi în CCCP (URSS), un local decorat la interior cu diferite obiecte ce aminteau de comunism, cu simbolul secerii și ciocanului pe frontispiciu și cu o terasă cu câteva mese de unde răsună muzică rusească. Ne-am așezat inițial în interior pentru că era răcoare datorit aerului condiționat, însă ne-am mutat repede în exterior unde atmosfera era mai efervescentă și unde ne-am putut bucura de recitalul live al solistului vocal prilej cu care ne-am etalat talentul de dansatoare amatoare.

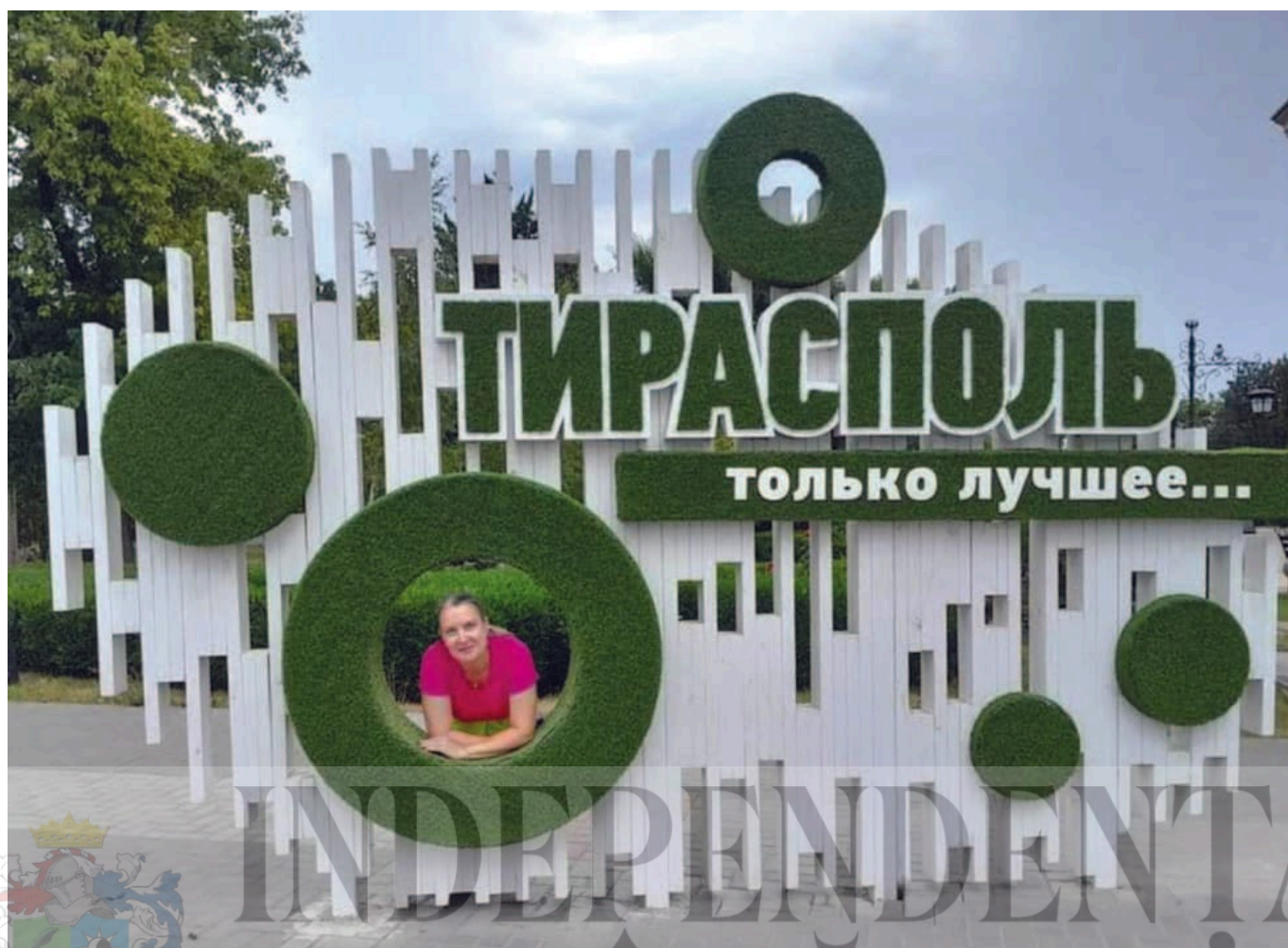
Comanda a venit destul de târziu datorită lipsei de personal și situației neprevăzute de a avea atât de mulți clienți, însă acest aspect nu ne-a deranjat prea tare, poate pentru faptul că eram prea oboșiți de pe drum, ori prea entuziasmați de ambient... poate puțin din amândouă. Am comandat ceva tradițional, salata șuba, un preparat ușor ce conține pește marinat, sfeclă, ou, morcov și maioneză care mi-a amintit de colega mea de muncă, originară din localitatea Bălți, de la care am gustat prima dată acest preparat (uimitor cum anumite momente creează cele mai nebănuite conexiuni). Am zâmbit cu un strop de nostalgie în colțul buzelor... am zâmbit din nou când nota de plată ne-a fost adusă într-o păpușă matrioșca... Am pornit spre hotel împărțășind impresii și oprindu-ne din loc în loc pentru sporadice ședințe foto, sub lumina lunii, în centrul orașului Tiraspol, pentru a ne odihni întrucât a doua zi urmau alte obiective turistice interesante de vizitat.

Ziua 2

Dimineața următoare, după micul dejun am avut întâlnire cu ghidul local pentru un tur pietonal în centrul orașului Tiraspol, având ca repere turistice Piața Suvorov cu monumentul care poartă același nume, Complexul Memorial - edificiul Guvernului Separatist și Monumentul lui Lenin, Monumentul Tancului T-34, Primăria, Teatrul de Stat, Monumentul Aviatorilor. Aveam să descopăr un oraș mic, curat, liniștit dar încărcat de istorie. Într-o engleză aproape perfectă Andrei, căci așa îl chema pe ghidul nostru local, ne-a povestit pe îndelete despre fiecare obiectiv în parte.

Însă pe departe cel mai atractiv moment al zilei a fost Turul Fabricii Kvint și degustarea organizată de coniac local, urmată de un popas la magazinul de desfacere al fabricii pentru achiziționarea de produse. Fabrica KVINT se află în apropierea centrului orașului Tiraspol.

Ne-am întâlnit cu ghidul fabricii la intrare apoi, după ce am primit chei pentru vestiare unde ne-am lăsat bagajele, am fost ghidați în muzeul fabricii, o adevărată carte de vizită a acesteia, o poveste a evoluției de la începuturile ei și până în prezent, presărată cu momente emblematice, de palmares, premii, medalii, distincții, titluri și recorduri, toate acestea dovedind renumele obținut în timp, un brand recunoscut la nivel internațional. Pe rasteluri de lemn și în vitrine tronau fel de fel de sticle, de forme și mărimi diferite, cu etichete care mai de care mai atrăgătoare, fiecare cu povestea ei.

Ziua 3

Vizită la Mănăstirea Noul Neamț (1864) de la Chițcani, situată pe malul drept al Nistrului, controlată încă de Tiraspol. Mănăstirea a fost întemeiată de călugării de la Mănăstirea Neamț, strămutați în Basarabia în semn de protest față de reformele lui Cuza de secularizare a averilor mănăstirești.

Drumul către casă prin vama Cahul

Această călătorie care m-a făcut să ies din strâmta realitate, să îmi deschid mintea și inima și de ce nu să îmi schimb unele păreri ori prejudecăți, pentru că una este să auzi, ori să citești despre o țară și cu totul altceva este să ajungi acolo, să trăiești pe viu experiențele oferite și astfel să poți să îți conturezi propriile păreri.

O recomand cu tată căldura și bucuria de a împărtăși lucruri minunate cu voi. Călătoriile ne pot marca și chiar schimba în nenumărate feluri, ne învață lucruri despre lumea care abundă în culturi, dar mai ales despre noi înșine. Vom fi surprinși să descoperim laturi ale noastre pe care nici nu bănuiam să le avem. Orice destinație de călătorie, cu experiențele ei, cu oameni interesanți și obiective turistice mai mult sau mai puțin impunătoare, creează mici bucurii despre care am putea să povestim după mulți ani, când ne vom aminti de clipele fericite din trecut.

Indiferent cât de banală pare o destinație de călătorie, rezultatul s-ar putea să fie peste așteptări. Întâmplări ieșite din comun, oameni cu vieți interesante, obiective turistice unice și mici bucurii de moment - despre toate acestea ai putea să povestești după mulți ani, când îți vei aminti de clipele fericite din trecut.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*